

Uchwała Nr XLIII/524/10
Rady Miejskiej w Pisz
z dnia 21 stycznia 2010 r.

w sprawie zatwierdzenia Planu odnowy miejscowości Karwik na lata 2010-2016.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241) w związku z § 10 ust. 2, pkt 2, lit. b rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "Odnowa i rozwój wsi" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. Nr 38, poz. 220 i Nr 156, poz. 974)

Rada Miejska w Pisz uchwala, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się Plan odnowy miejscowości Karwik na lata 2010 - 2016, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Pisz.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Stanisław Olender

Załącznik do Uchwały Nr XLIII/524/10
Rady Miejskiej w Pisz
z dnia 21 stycznia 2010 r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KARWIK NA LATA 2010-2016

Pisz, styczeń 2010 r.

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP.....	2
2.	OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA WSI KARWIK	3
2.1.	Położenie	3
2.2.	Historia	4
2.3.	Układ funkcjonalno-architektoniczny wsi	6
3.	AKTUALNA SYTUACJA SPOŁECZNO-GOSPODARCZA.....	10
3.1.	Powierzchnia	10
3.2.	Ludność	11
3.3.	Gospodarka	12
4.	ANALIZA ZASOBÓW WSI KARWIK.....	13
5.	ANALIZA SWOT	16
6.	MISJA I CELE STRATEGICZNE	19
7.	SYSTEM WDRAŻANIA I MONITORINGU	20

1. WSTĘP

Konieczność opracowania Planu Odnowy Miejscowości w sposób formalny wynika z wytycznych Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013, a w szczególności wytycznych Osi 3 PROW - Działanie Odnowa i Rozwój Wsi. Oś 3 zakłada między innymi wspieranie działań mających wpływać na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi. W ramach działania finansowaniem zostaną objęte projekty z zakresu:

- 1) budowy, przebudowy, remontu lub wyposażania obiektów publicznych pełniących funkcje kulturalne, w szczególności świetlic i domów kultury,
- 2) budowy, przebudowy lub remontu obiektów sportowych, ścieżek rowerowych, szlaków pieszych, placów zabaw, miejsc rekreacji, służących do użytku publicznego,
- 3) zakupu towarów służących przedsięwzięciom związanym z kultywowaniem tradycji społeczności lokalnych oraz tradycyjnych zawodów,
- 4) kształtowania centrów wsi jako obszaru przestrzeni publicznej, w szczególności poprzez odnawianie lub budowę placów, parkingów, chodników lub oświetlenia ulicznego,
- 5) urządzania i porządkowania terenów zielonych, parków lub innych miejsc wypoczynku,
- 6) budowy, przebudowy lub remontu małej infrastruktury turystycznej,
- 7) zagospodarowania zbiorników i cieków wodnych na rzecz rekreacji lub poprawy estetyki miejscowości,
- 8) rewitalizacji budynków zabytkowych, odnawiania lub konserwacji lokalnych pomników historycznych i miejsc pamięci,
- 9) zakupu i odnawiania obiektów charakterystycznych dla danego regionu lub tradycji budownictwa wiejskiego i ich adaptacji na cele publiczne,
- 10) budowy, przebudowy, remontu lub wyposażania obiektów przeznaczonych na cele promocji lokalnych produktów i usług, w szczególności pawilonów, punktów wystawowych, sal ekspozycyjnych lub witryn,
- 11) odnawiania elewacji zewnętrznych i dachów w zabytkowych obiektach architektury sakralnej wpisanych do rejestru zabytków,
- 12) wyburzenia i rozbiórki zdewastowanych budynków i budowli publicznych w celu uporządkowania terenu w miejscowości.

Warunkiem uzyskania wsparcia ze środków unijnych jest stworzenie Planu Odnowy Miejscowości, który będzie zgodny ze Strategią Rozwoju Gminy oraz innymi dokumentami

strategicznymi o charakterze lokalnym, regionalnym, krajowym. Dlatego też Plan Odnowy Miejscowości Karwik został opracowany tak, aby wpisywał się w Strategię Rozwoju Gminy Pisz na lata 2007-2015, Strategię Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020, Strategię Rozwoju Kraju 2007-2015, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia oraz Strategię Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa na lata 2007 - 2013.

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z elementów wpływających na rozwój i odnowę wsi oraz poprawę warunków pracy i życia mieszkańców. Opracowanie i uchwalenie takiego dokumentu stanowi niezbędny warunek przy ubieganiu się o środki finansowe w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013, Działanie Odnowa i Rozwój Wsi.

Plan Odnowy Miejscowości Karwik jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego i ma na celu stworzenie szczegółowej koncepcji i wizji rozwoju miejscowości. Odnowa i rozwój wsi jest wypadkową wielu działań, wśród których pierwsze miejsce zajmuje aktywność, zaangażowanie i solidarna postawa mieszkańców, dlatego też w przygotowaniu dokumentu od samego początku uczestniczyli aktywnie mieszkańcy wraz ze swoimi przedstawicielem: sołtysem. Plan Odnowy Miejscowości zawiera działania długofalowe, określone w horyzoncie czasowym na lata 2010 - 2016.

Określa on generalny kierunek rozwoju oraz przedstawia metody i narzędzia jego wdrażania. Ponadto umożliwia planowe realizowanie działań ukierunkowanych na tworzenie jak najkorzystniejszych warunków rozwoju wsi i życia jej mieszkańców.

Obszarem realizacji Planu Odnowy Miejscowości Karwik jest obszar tej miejscowości.

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA WSI KARWIK

2.1. Położenie

Karwik to wieś położona w północno-zachodniej części gminy Pisz nad jeziorem Seksty i Kanałem Jeglińskim. Zlokalizowany jest w odległości 7 km od Pisza (dojazd drogą krajową nr 63 do Jeglina, a następnie drogą powiatową w kierunku zachodnim).

Karwik leży w części gminy Pisz, która wchodzi w skład Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, a ponadto znajduje się w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Praktycznie z każdej strony świata otoczony jest lasami Puszczy Piskiej, za wyjątkiem północy, gdzie okalają go wody jeziora Seksty, które tworzą południową zatokę jeziora Śniardwy. Seksty są połączone ze Śniardwami wąską cieśniną nazywaną Bramką Seksteńką. Poprzez Kanał Jegliński mają połączenie z jeziorem Roś (w Karwiku istnieje śluza wybudowana w latach 1845-1849).

W północno-zachodniej części tego zbiornika wodnego znajduje się zatoka Kaczerajno (uważana czasem za odrębne jezioro), oddzielona od Sekst i Śniardw wąskim, bagnistym półwyspem Kaczor. Od Bramki Seksteńskiej do Kanału Jeglińskiego prowadzi oznakowany szlak wodny z Mikołajek do Pisz.

Część gminy Pisz, w której położona jest wieś Karwik charakteryzuje się płaską rzeźbą terenu. Dominują tu słabe gleby piaszczyste, położone na terenach sandrowych. Wśród gleb ornych prym wiodą gleby kompleksu żyniego słabego i bardzo słabego (90%). Wśród użytków zielonych więcej jest użytków słabych i bardzo słabych (kompleks 3z) niż użytków średnich (kompleks 2z). Ten stan rzeczy odzwierciedla bonitacja gleb użytkowanych rolniczo. 70 % to gleby klasy V i VI. Łąki są nieco lepszej jakości (44% w klasie IV) niż grunty orne i pastwiska.

Cechy klimatu kontynentalnego zaznaczają się tu silniej niż w innych rejonach Polski, co objawia się wyższą amplitudą wahań temperatur w ciągu roku, niższymi temperaturami zimą. Okres wegetacji trwa tu 190 dni. Ponadto na charakter klimatu mają wpływ czynniki lokalne (wody i lasy). Duża powierzchnia wód otwartych sprzyja parowaniu, co powoduje częstsze zachmurzenia i opady, a zdolność wody do akumulacji ciepła wpływa na rozkład temperatur. Częstym zjawiskiem są zarówno przymrozki w kwietniu i maju, jak i roztopy w zimie. Średnia roczna temperatura wynosi ok. 6°C, a suma opadów 550 mm.

2.2. Historia

Karwik (po niemiecku Karwik) to wieś, której powstanie datowane jest na 1804 rok. Informacje na temat historii tej miejscowości, w przeciwieństwie do terenów, na których jest ona położona (Pisz i jego okolice) praktycznie nie są dostępne.

Zgodnie z powszechną wiedzą obszary te zamieszkiwało pruskie plemię Galindów, o którym ok. 160 r. wspominał geograf aleksandryjski Klaudiusz Ptolemeusz. Walki toczne od XI do XIII w. z sąsiednimi plemionami pruskimi i z Mazowszanami doprowadziły jednak do prawie zupełnego wytrzebiecia Galindów. Ich ziemię zaczęła porastać tzw. Wielka Knieja. Po Galindach pozostały tylko nazwy, np.: Pisz (bagnisko), Jeglin (Jeglija - świerk), Kwik (quike – wody).

W 1254 r. papież Innocenty nadał całkowicie wyniszczoną ziemię Galindów książętom mazowieckim. Następnie tereny te zostały przekazane Zakonowi Krzyżackiemu i pozostały w jego władaniu aż do sekularyzacji Prus.

Koniec XIV w. to okres walk Krzyżaków z Litwinami, którzy niejednokrotnie najeżdżali te tereny. Zasiedlanie tych ziem przyspieszyło ustalenie granic między Zakonem, Litwą i Mazowszem. Początkowo przeważali chłopci z Mazowsza: smolarze, bartnicy, rybacy, myśliwi,

którzy porzucali swoją wyjąłowaną i rozdrobnioną ziemię i chętnie przenosili się na północ. Potem dołączyła drobna szlachta.

Regionu piskiego nie ominęła ostatnia wojna polsko – krzyżacka. Ostatecznie wojna skończyła się hołdem pruskim w 1525 r., złożonym na krakowskim rynku przez Albrechta Hohenzollerna. Rozwiązanie zakonu i przyjęcie przez Albrechta wiary luterńskiej spowodowało, że i większość poddanych poddała się nowemu obrządkowi.

Konflikt z lat 1519 - 1521 nie wyczerpał spisu nieszczęść, które nawiedzały Ziemię Piską. Zniszczenia czynione ręką człowieka były częste z racji pogranicznego położenia i ciągłych najazdów sąsiadów.

Wiek XVII przyniósł jednak poważniejsze spustoszenia. W czasach „potopu szwedzkiego”, elektor brandenburski skłaniał się do sojuszu ze Szwecją przeciwko Rzeczypospolitej. Aby go zmusić do przestrzegania powinności nakazanych lennikowi, w 1656 r. król Jan Kazimierz wysłał na ziemie pruskie wyprawę pod dowództwem hetmana Wincentego Gosiewskiego. W Wyprawie towarzyszyli Tatarzy. Wykorzystali oni wojnę do łatwego zdobycia jasyru.

Przez lata Ziemia Piska nie mogła odrodzić się po tych klęskach. Dopiero zmiany granic związane z rozbiorami Rzeczypospolitej nieco poprawiły sytuację ludności mieszkającej na pograniczu. Zlikwidowanie granicy z Polską ułatwiło handel. Podjęto też próby wykorzystania komunikacyjnych walorów Wielkich Jezior Mazurskich. Rozpoczęto budowę kanałów oraz poprawiono spławność Pisy.

Swe piętno na Ziemi Piskiej odcisnęła także epoka napoleońska. W latach 1806 – 1813 przemaszerowywały przez Pisz wojska francuskie i rosyjskie. Te ostatnie, w pogoni za Napoleonem w styczniu 1813 r. obozowały w okolicach Pisma. Towarzyszył im sam imperator Aleksander I.

XIX stulecie upłynęło pod znakiem postępującej germanizacji ludności mazurskiej. Niewiele pomagał upór Mazurów w zachowaniu polskiego języka i obyczajów. Zwłaszcza ewangelickie wyznanie mieszkańców tej ziemi, ich przywiązanie do drukowanych po polsku kancjonałów, stanowiło pierwszą linię oporu w tej wojnie o kulturę. Główny obrońca zachowania polskiej mowy wśród ludności wiejskiej – Gustaw Gizewiusz urodził się właśnie w Piszcu. W kultywowaniu mazurskich tradycji językowych przeszkadzały nie tylko władze. Istotne znaczenie odegrały również przemiany społeczno - gospodarcze. Pod koniec wieku uruchomiono połączenia kolejowe z Rzeszą. Gleba dawała niskie plony, licytowano zadłużone gospodarstwa. Lokalne rzemiosło nie konkurowało z tańszymi i lepszymi towarami przywożonymi z zewnątrz. Dla wielu Mazurów jedynym rozwiązaniem pozostawała emigracja, głównie do niemieckich centrów przemysłowych. W ślad za nią postępowała ekspansja języka niemieckiego.

Podczas I wojny światowej Ziemia Piska została objęta działaniami militarnymi. Dwukrotna, rosyjska okupacja tych terenów spowodowała duże straty. Jednak już w 1916 r. zniszczenia zostały odbudowane.

Pokój w Wersalu w 1919 r. zarządził plebiscyt w sprawie przynależności Mazur. Mazurzy mieli wybierać między Prusami Wschodnimi a Polską, która była dla nich nieznana, pochłonięta własnymi problemami. Te okoliczności plebiscytu w lipcu 1920 r., obok germanizacji, były powodem, że w powiecie tylko 14 osób głosowało za przyłączeniem do Polski.

Kryzys po I wojnie światowej sprawił, że popularny stawał się polityczny populizm, obiecujący łatwe rozwiązania bolączek życia społecznego i gospodarczego. Podatni na polityczne nowinki byli też mieszkańcy Prus Wschodnich, którzy poparli NSDAP.

Na jesieni 1944 r., w związku ze zbliżającym się frontem, ok. 25% ludności Prus Wschodnich zostało ewakuowanych w głąb Rzeszy. Gdy w styczniu 1945 r. Pisz znalazł się w bezpośrednim zasięgu działań wojennych, władze niemieckie postanowiły ewakuować pozostałą ludność. Ewakuacja przebiegała w niezwykle ciężkich warunkach zimowych, w zagrożeniu walkami. Na zajętych terenach Armia Czerwona niszczyła zabudowę, dokonywała grabieży i prześladowań ludności cywilnej. Wywożono do ZSRR ludzi, urządzenia przemysłowe, zwierzęta domowe. Zdemontowano tory kolejowe. Dodatkowym problemem było zjawisko szabru mienia poniemieckiego. Na mocy decyzji wielkich mocarstw tereny te w 1945 r. przejęła administracja polska. Wczesną wiosną na Ziemię Piską przybyli urzędnicy przyszłego starostwa powiatowego, jednak niewpuszczeni do Pisza przez Rosjan, zatrzymali się w pobliskiej Białej Piskiej. Dopiero w sierpniu 1945 r. w mieście zjawiał się burmistrz Radosław Misiński. Po wyjeździe z Pisza oddziałów radzieckich, we wrześniu przeniesiono tu Starostwo Powiatowe. Powojenną rzeczywistość miasta i okolic wyznaczały problemy związane z odbudową, polskim osadnictwem, weryfikacją narodowościową ludności mazurskiej i wyjazdami pozostałych tu jeszcze Niemców z Polski. W tych latach zniknęło wiele mazurskich wsi, opuszczonych przez dawnych mieszkańców, zapomnianych przez nowych osadników.

W trudnych realiach czasów powojennych rozpoczął się proces tworzenia nowego społeczeństwa Ziemi Piskiej.

2.3. Układ funkcjonalno-architektoniczny wsi

Wieś Karwik odzwierciedla dwa układy przestrzenne: na jej początku zachowany jest charakter ulicówki, gdzie domostwa położone są wzdłuż drogi asfaltowej po jej obu stronach, natomiast w bliskiej odległości od jeziora Seksty przyjmuje formę wielodrożnicy tzn. domy zlokalizowane są wzdłuż kilku ciągów komunikacyjnych o nieregularnym kształcie.

Cechą charakterystyczną dla krajobrazu Karwika jest kalenicowe ustawienie domów względem drogi. Dom odsunięty jest od zabudowy gospodarczej, która w głębi działki okala podwórze gospodarcze. Budynek inwentarski sytuowany jest prostopadle do drogi, a stodoła równolegle. W przypadku domów mieszkalnych zachowało się jeszcze parę domów drewnianych typowo mazurskich. Cechują się najczęściej zrównoważoną bryłą, której stosunek przyziemia do wysokości dachu wynosi 1:1. Wybudowane zostały w konstrukcji zrębowej, szalowanej pionowymi deskami na styk i listwę. Wyróżniają je często okiennice, a czasami ganki ze szczycikami ozdobnie powycinanymi z deski.

W Karwiku istnieje pięć chałup zabytkowych. Są to numery: 5, 10, 29, 33, 48.

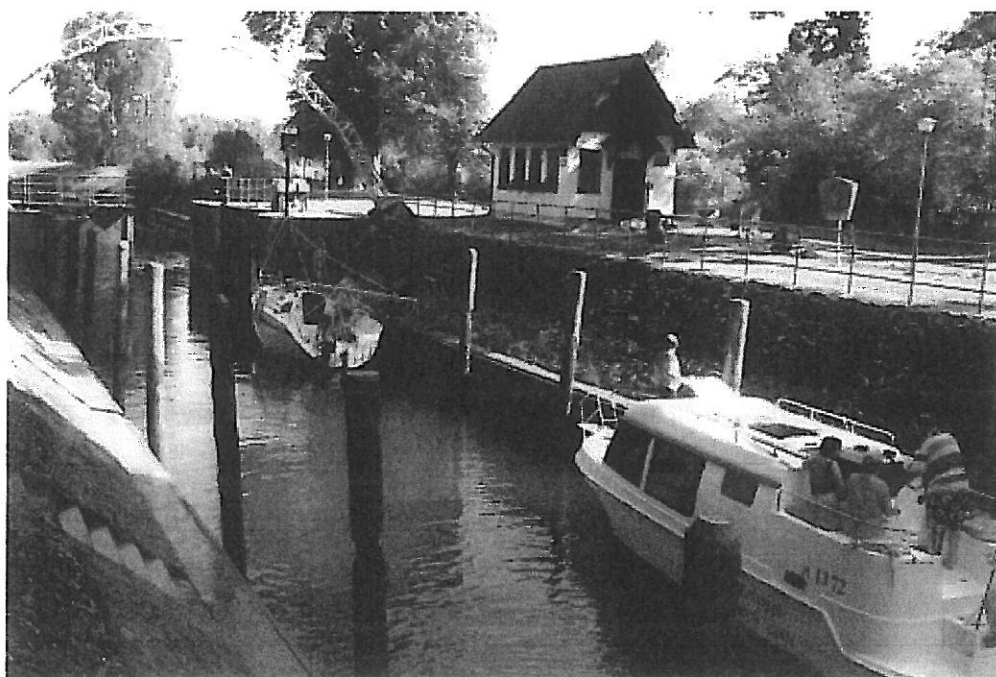
Od początku XX wieku w Karwiku powstawały domy wyłącznie murowane, z czerwonej cegły. Mają one elewacje nieotynkowane lub tynkowane. Dachy pokryte są najczęściej dachówką w kolorze czerwonym. Okna są dwuskrzydłowe, cztero lub sześćcioszybowe, zakończone od góry łagodnym łukiem ceglanego przesklepienia lub poziomym nadprożem. Zdobionymi elementami takich murowanych domów są przede wszystkim drewniane ganki, murowane werandy oraz opaski okienne i narożniki.

Lata powojenne to okres, gdy wznoszone były trzy typy domów: parterowy z dachem szczytowym krytym eternitem, dwu lub trzykondygnacyjna willa z płaskim stropodachem oraz domy ze spadzistymi dachami o tradycyjnych proporcjach. Należy pamiętać, iż Karwik to wieś typowo wypoczynkowa, gdzie zabudowania mieszkalne stanowią także domy letniskowe. Są to zazwyczaj budynki wykonane w konstrukcji drewnianej, jedno bądź dwukondygnacyjne, pokryte najczęściej blachodachówką.

Istotnym elementem układu przestrzennego wsi jest Kanał Jegliński wraz ze Śluzą w Karwiku. Kanał został wykonany w latach 1845-1849 z inicjatywy pruskiego króla Fryderyka Wilhelma IV. Jest to najdłuższy kanał na Mazurach, położony na szlaku Wielkich Jezior Mazurskich i ma długość 5250 m. Przed wojną nad kanałem przebiegały 3 mosty drogowe i jeden kolejowy. Współcześnie pozostały 2 drogowe: jeden na szosie Pisz - Orzysz w miejscowość Jeglin, a drugi we wsi Imionek, prowadzący do półwyspu Czarny Róg. Śluza zbudowana jest z dwóch części - zachodnia jest uruchamiana napędem elektrycznym, wschodnia zaś stanowi jaz do regulacji wód mazurskich.

Układ przestrzenny Karwika determinują ponadto kościół p.w. św. Bernarda (wybudowany kilkanaście lat temu), a także otwarty jeszcze przed wojną cmentarz.

Fotografia 1. Śluza Karwik

Fotografia 2. Budynek nad śluzą Karwik

Fotografia nr 3. Kościół p.w. św. Bernarda w Karwiku

Fotografia nr 4. Cmentarz w Karwiku

3. AKTUALNA SYTUACJA SPOŁECZNO-GOSPODARCZA

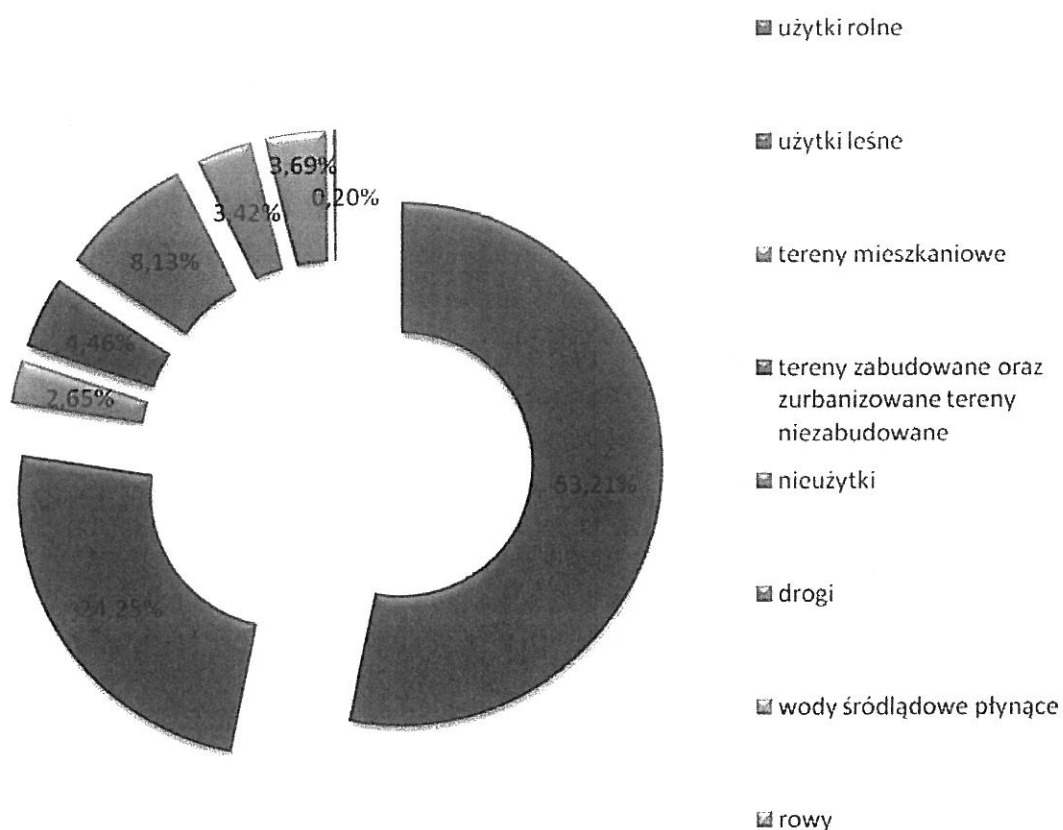
3.1. Powierzchnia

Powierzchnia wsi Karwik wynosi 252,0240 ha, w tym:

- użytki rolne: 134,0901 ha
- użytki leśne: 61,1123 ha
- tereny mieszkaniowe: 6,6813 ha
- tereny zabudowane oraz zurbanizowane tereny niezabudowane: 11,2408 ha
- nieużytki: 20,5008 ha
- drogi: 8,6167 ha
- wody śródlądowe płynące: 9,2900 ha
- rowy: 0,4920 ha.

Udział procentowy poszczególnych kategorii użytków w łącznej powierzchni wsi prezentuje poniższy wykres.

Rycina nr 1: Procentowy udział użytków gruntowych w łącznej powierzchni wsi Karwik

3.2. Ludność

W Karwiku mieszkają 194 osoby (stan na dzień 31 grudnia 2009 r.), z których 99 to kobiety, a 95 mężczyźni. Strukturę wiekową wsi przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 1. Struktura wiekowa mieszkańców Karwika

	Wiek <18 lat	Dorośli	0-6		7-15		16-19		20-60	20-65	>60 K	>65 M
			K	M	K	M	K	M	K	M		
Mieszkańcy Karwika	38	156	12	8	11	3	1	5	58	66	17	13

Zgodnie z powyższymi danymi we wsi dominują osoby w wieku produkcyjnym. Nieco ponad 15 % stanowią osoby w wieku poprodukcyjnym, co należy uznać za wynik bardzo pozytywny. Niekorzystną sytuacją jest na pewno mała ilość osób w wieku przedprodukcyjnym. Za kilkanaście lat nastąpi przetasowanie w strukturze demograficznej i wówczas to obecne proporcje zostaną zachwiane. Zdecydowanie wzrośnie odsetek ludzi starszych zamieszkujących Karwik.

Jeśli chodzi o źródła utrzymania rodowitej ludności Karwika, jest nim praca w urzędach, zakładach usługowych, produkcyjnych i przetwórczych w innych miejscowościach, głównie w Pissu. Duża część osób (głównie mężczyzn) wyjechała także do pracy za granicę i w ten sposób zapewnia byt swoim rodzinom. Na chwilę obecną stwierdzenie, iż osoby zajmujące się w Karwiku hodowlą zwierząt, czy też uprawą ziemi można policzyć na palcach jednej ręki, nie jest bynajmniej przesadą. Słaba jakość gleb, wysokie koszty nawozów oraz innych materiałów, niskie ceny skupu są elementami, które czynią produkcję rolną na tych terenach po prostu mało opłacalną.

Należy pamiętać, iż ze względu na nieskażone i piękne środowisko naturalne Karwik odwiedzają latem duże rzesze turystów. Dlatego bardzo ważnym źródłem dochodu miejscowej ludności (obok pracy najemnej) jest wynajem pokoi osobom przyjeżdżającym w czasie lata.

W przypadku struktury ludnościowej Karwika godnym podkreślenia jest fakt, iż bardzo dużą grupę stanowią osoby przyjezdne, głównie mieszkańcy dużych polskich miast.

3.3. Gospodarka

Obecnie na terenie Karwika zarejestrowanych jest 5 podmiotów gospodarczych z następujących branż:

- handlowej,
- turystycznej.

We wsi funkcjonuje sklep spożywczy, bar, a także jeden pensjonat (Karwik 7). Ponadto, tak jak zresztą wspomniano w poprzednim punkcie, w Karwiku prowadzonych jest wiele gospodarstw agroturystycznych (głównie nierejestrowanych). Do najprężniej działających zaliczają się: Karwik 89, Karwik 15 oraz Karwik 47.

Godnym podkreślenia wydaje się również fakt, iż we wsi organizowane są przez jedną z firm z Polski kolonie dla dzieci z różnych krajów. Celem tego przedsięwzięcia jest nauka języka angielskiego.

4. ANALIZA ZASOBÓW WSI KARWIK

RODZAJ ZASOBU	BRAK	O ZNACZENIU MAŁYM	O ZNACZENIU DUŻYM
Środowisko przyrodnicze			
Wody powierzchniowe	☐	☐	☒
Lasy	☐	☐	☒
Kopaliny	☒	☐	☐
Środowisko kulturowe			
Walory architektury wiejskiej i osobliwości kulturowe	☐	☒	☐
Walory zagospodarowania przestrzennego	☐	☒	☐
Zabytki	☐	☒	☐
Zespoły artystyczne	☒	☐	☐
Dziedzictwo religijne i historyczne			
Miejsca kultu	☒	☐	☐
Święta, odpusty, pielgrzymki	☐	☒	☐
Tradycje, obrzędy, gwara	☒	☐	☐
Legendy, podania i fakty historyczne	☒	☐	☐
Ważne postacie historyczne	☒	☐	☐
Specyficzne nazwy	☒	☐	☐

Obiekty i tereny			
Działki pod zabudowę mieszkaniową	☐	☒	☐
Działki pod domy letniskowe	☐	☐	☒
Działki pod zakłady usługowe i przemysł	☐	☒	☐
Tradycyjne obiekty gospodarskie wsi (spichlerze, kuźnie)	☒	☐	☐
Place i miejsca publicznych spotkań	☒	☐	☐
Miejsca spotkań i rekreacji	☐	☒	☐
Gospodarka i rolnictwo			
Specyficzne produkty (rolne)	☒	☐	☐
Znane firmy produkcyjne i zakłady usługowe	☒	☐	☐
Gospodarstwa agroturystyczne	☐	☐	☒
Możliwe do wykorzystania odpady produkcyjne	☒	☐	☐
Położenie oraz ruch turystyczny			
Korzystne, atrakcyjne sąsiedztwo (duże miasta, atrakcje turystyczne, arterie komunikacyjne)	☐	☒	☐
Ruch tranzytowy	☐	☒	☐
Wczasowicze	☐	☐	☒
Instytucje			
Palcówki opieki medycznej i społecznej	☒	☐	☐
Szkoły	☒	☐	☐
Dom kultury (świątlica wiejska)	☐	☒	☐
Organizacje społeczne			
OSP	☒	☐	☐
Koło Gospodyń Wiejskich	☒	☐	☐
Inne stowarzyszenia	☒	☐	☐

Głównym zasobem przyrodniczym oraz turystycznym wsi Karwik jest jezioro Seksty. Akwen ten jest bardzo interesujący szczególnie dla miłośników żeglowania. Jest to miejsce wolne od hałasu, bardzo rzadko pływają tu łodzie motorowe. Ponadto jezioro uchodzi za obfitujące w ryby, dlatego też chętnie przyjeżdżają tu miłośnicy wędkarstwa.

Dużym atutem wsi są również otaczające ją praktycznie z każdej strony świata lasy Puszczy Piskiej. Potrzeba zaledwie 5 minut, aby z Karwika spacerem dojść do malowniczych, pełnych grzybów i jagód ostępów. Polany, wrzosowiska, ukwiecone łąki i bagna ozdobione pojedynczymi wielkimi świerkami i brzoźami dodają puszczy dużego uroku. W jej zacienionych zakątkach spotkać można dostojne, pomnikowe dęby i sosny masztowe. Dziś z upodobaniem gniazdują na nich orły bieliki.

W przypadku zasobów infrastrukturalnych w porównaniu z przyrodniczymi sytuacja nie wygląda już tak dobrze. Co prawda infrastruktura drogowa jest w dobrym stanie, ludność ma zapewniony dostęp do telefonu, w tym roku zostanie wybudowany wodociąg z kanalizacją, ale brakuje szerokopasmowego Internetu, plaży gminnej z prawdziwego zdarzenia, infrastruktury sportowo-rekreacyjnej. Ponieważ do Karwika nie dochodzi kabel światłowodowy mieszkańcy, aby korzystać z zasobów Internetu muszą łączyć się za pośrednictwem telefonii komórkowej. Problemy z zasięgiem powodują, iż ta forma jest mało efektywna, bowiem występują często przerwy w przepływie danych.

Jedną z największych niedogodności dla osób z Karwika i powodem do sporej irytacji jest brak plaży gminnej o standardzie zapewniającym komfortowy i bezpieczny wypoczynek nad wodą. Na chwilę obecną mieszkańcy Karwika ze względu na fakt, iż grunty nad Sekstami są w posiadaniu osób prywatnych, Lasów Państwowych oraz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej muszą korzystać z kąpielisk położonych poza wsią.

Istotnym problemem jest także brak bazy sportowej typu: boiska do piłki nożnej, koszykówki, siatkówki, przez co mieszkańcy (przede wszystkim dzieci i młodzież) nie mogą rozwijać swoich zainteresowań i talentów sportowych, a przyjeżdżający turyści nie mają zapewnionego urozmaiconego pobytu.

Jeśli chodzi o bazę noclegową dla turystów, zapewniają ją gospodarstwa agroturystyczne, a także jeden pensjonat.

Ważnym miejscem i punktem wsi jest kościół p.w. św. Bernarda. Każdego roku 20 sierpnia w Karwiku odbywa się odpust ku czci patrona. Jest to jedno z najważniejszych wydarzeń w tej miejscowości.

Istotnym punktem w kalendarzu uroczystości w Karwiku jest festyn 15 sierpnia o nazwie „Wakacje w Karwiku”. Wówczas to występują zespoły muzyczne, spożywane są tradycyjne jadła przygotowane przez kobiety ze wsi, dzieci uczestniczą w grach i zabawach.

5. ANALIZA SWOT

Mocne strony

- Znaczące walory przyrodnicze – jezioro Seksty, Kanał Jegliński, lasy, bogata flora i fauna;
- Czyste i niezdegradowane środowisko naturalne;
- Gościnność mieszkańców;
- Osadnicy z dużych polskich miast i z zagranicy podnoszący potencjał wsi;
- Dostęp do telefonii stacjonarnej;
- Kanalizacja i wodociąg (termin realizacji 2010);
- Dobry stan infrastruktury drogowej;
- Szlak Wielkich Jezior Mazurskich;
- Grono przywiązanych do tych stron turystów, powracających tu niemal co roku.

Słabe strony

- Brak infrastruktury sportowej w postaci boisk;
- Brak plaży gminnej we wsi;
- Brak OSP;
- Brak szerokopasmowego Internetu;
- Niski stan zasobności gospodarstw domowych;
- Wysokie bezrobocie ukryte;
- Niska jakość gruntów do prowadzenia działalności rolniczej;
- Peryferyjność w skali kraju i Unii Europejskiej.

Szanse

- Możliwość uzyskania wsparcia ze środków unijnych;
- Rozwój turystyki wiejskiej, agroturystyki oraz alternatywnych form spędzania czasu wolnego.

Zagrożenia

- Wysokie bezrobocie ukryte;

- Światowy kryzys finansowy, a co za tym idzie mniejsza liczba przyjeżdżających wczasowiczów;
- Odpływ młodych ludzi, emigracja zarobkowa;
- Niski przyrost naturalny;
- Brak zainteresowania terenem inwestorów krajowych i zagranicznych.

Podczas prac nad Planem Odnowy Miejscowości Karwik przeprowadzono spotkania z mieszkańcami, podczas których zostały określone potrzeby oraz zadania inwestycyjne na terenie wsi. Stworzona została lista zadań priorytetowych:

- 1) Rozbudowa świetlicy wiejskiej;
- 2) Utworzenie plaży gminnej;
- 3) Wybudowanie chodnika wzdłuż drogi;
- 4) Wybudowanie placu wiejskiego (utwardzenie terenu, zakup ławek, zasadzenie zieleni);
- 5) Budowa boiska do piłki nożnej;
- 6) Budowa boiska do siatkówki i koszykówki.

Harmonogram realizacji powyższych działań przedstawia się następująco:

**Tabela nr 2. Harmonogram realizacji zadań w latach 2010-2016
na terenie wsi Karwik**

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Zadanie nr 1	-						
Zadanie nr 2	-	-					
Zadanie nr 3		-					
Zadanie nr 4			-				
Zadanie nr 5			-				
Zadanie nr 6			-				

Planowane koszty do poniesienia w poszczególnych latach (w PLN) zostały zaprezentowane w następnej tabeli.

Tabela nr 3. Planowane nakłady inwestycyjne w latach 2010-2016

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Zadanie nr 1	187 884						
Zadanie nr 2	30 000	20 000					
Zadanie nr 3		120 000					
Zadanie nr 4			15 000				
Zadanie nr 5			50 000				
Zadanie nr 6			50 000				

Zadanie nr 1 polegać będzie na dobudowaniu do istniejącego budynku świetlicy wiejskiej toalet oraz pomieszczenia kuchennego. Brak zaplecza sanitarnego oraz kuchni stanowi poważną niedogodność w organizowaniu spotkań mieszkańców wsi. Przewidywane są następujące kategorie robót: sanitarne, elektryczne oraz ogólnobudowlane.

Zadanie nr 2 polegać będzie na utworzeniu nad jeziorem Seksty plaży gminnej. W chwili obecnej mieszkańcy nie mają dostępu do bezpiecznej, dobrze urządzonej i znajdującej się w samej wsi infrastruktury tego typu. Ponieważ tereny położone nad jeziorem są w posiadaniu osób prywatnych, RZGW oraz LP, osoby z Karwika muszą pokonywać relatywnie spore odległości, aby skorzystać na przykład z kąpieli wodnych. Dlatego Gmina Pisz zamierza przejąć część gruntów posiadanych przez LP w użytkowane wieczyste i wybudować nad jeziorem pomost i zagospodarować nadbrzeże (wytyczenie bojami miejsc do kąpieli dla dzieci, wykonanie piaszczystego zejścia do akwenu).

Zadanie nr 3 polegać będzie na ułożeniu jednostronnego chodnika wzdłuż drogi biegnącej przez Karwik na długości ok. 800 mb. W chwili obecnej szczególnie po zapadnięciu zmroku istnieje duże niebezpieczeństwo dla pieszych użytkowników drogi. Ponieważ ten ciąg komunikacyjny nie jest oświetlony, kierowcy samochodów dopiero w ostatniej chwili są w stanie dostrzec osoby poruszające się jezdnią bądź poboczem.

Zadanie nr 4 polegać ma na wybudowaniu placu wiejskiego, tuż za przystankiem autobusowym we wsi. Przewidywane jest utwardzenie placu kostką kamienną bądź betonową, zasadzenie zieleni, jak również ustawienie ławek.

Zadanie nr 5 zakłada wybudowanie na terenach położonych za świetlicą wiejską niepełnowymiarowego boiska do piłki nożnej. W ramach robót budowlanych przewiduje się wyrównanie terenu oraz wykonanie murawy.

Zadanie nr 6 zakłada utworzenie boiska o nawierzchni tartanowej do gry w siatkówkę i koszykówkę. Znajdować się ono będzie również na działkach położonych za świetlicą wiejską.

6. MISJA I CELE STRATEGICZNE

MISJA: Wieś zapewniająca wysoki standard zamieszkania oraz komfortowy i urozmaicony pobyt turystom.

Realizacja określonej misji wymaga dokładnego sprecyzowania celów strategicznych, które są gwarancją realizacji zadań zmierzających do jej spełnienia.

Cel strategiczny nr 1: Poprawa komfortu i bezpieczeństwa zamieszkania poprzez zagospodarowanie przestrzeni publicznej.

Cel ma służyć zaspokojeniu potrzeb społecznych i rekreacyjnych mieszkańców wsi. Możliwe to będzie dzięki realizacji następujących zadań:

1. Rozbudowa świetlicy wiejskiej o sanitariaty oraz kuchnię - zapewnione zostaną warunki do organizacji przedsięwzięć społeczno-kulturalnych, integracyjnych, edukacyjnych;
2. Utworzenie plaży gminnej;
3. Wybudowanie chodnika wzdłuż drogi;
4. Wybudowanie placu wiejskiego;
5. Budowa boiska do piłki nożnej;
6. Budowa boiska do siatkówki i koszykówki.

Cel strategiczny nr 2: Wspieranie rozwoju turystyki.

Cel zostanie osiągnięty poprzez podniesienie atrakcyjności turystycznej wsi dzięki wybudowaniu następującej infrastruktury:

1. Plaży gminnej;
2. Zespołu boisk.

Określone powyżej cele strategiczne wiążą się z realizacją zadań wspierających rozwój obszarów wiejskich, tworzenie warunków do przekształceń w rolnictwie, powstania różnorodnej, wielokierunkowej działalności gospodarczej oraz alternatywnych źródeł utrzymania na wsi. Ponadto zapewniają stałą poprawę warunków życia, zamieszkania.

Wpływają również na rozwój turystyki wiejskiej i agroturystyki poprzez wykorzystanie potencjału turystycznego i przyrodniczego.

7. SYSTEM WDRAŻANIA I MONITORINGU

Plan Odnowy Miejscowości będzie podlegać stałemu monitorowaniu. Proces ten będzie miał na celu analizowanie stanu zaawansowania założonych działań oraz ich zgodności z postawionymi założeniami. Plan będzie modyfikowany poprzez korekty i uaktualnianie jego zapisów. Weryfikacja stanu realizacji zaplanowanych zadań będzie procesem ciągłym, trwającym od momentu rozpoczęcia planowania inwestycji, poprzez realizację, aż do jej zakończenia. Monitorowanie odbywać się będzie w formie bezpośredniej, polegającej na dokonywaniu wizji lokalnych i sprawdzaniu rzeczywistego stanu realizacji działań oraz pośredniej - sprawozdawczej, polegającej na analizowaniu materiałów, wskaźników, statystyk.

Przewodniczący Rady
Stanisław Olerder

